אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות יח.

אלא קרא יתירא הוא מכדי כתיב [1]**והבאת שם** [2]**ואכלת לפני ה' אלהיך במקום וגו' לכתוב רחמנא לא תוכל לאוכלם מיהדר מפרש בהו רחמנא למה לי אלא ליחודי להו לאוי לכל חד וחד גופא אמר רבא זר שאכל מן העולה לפני זריקה חוץ לחומה לרבי שמעון לוקה חמש ולילקי נמי משום** [3]**וזר לא יאכל כי קדש הם** [א]**הני מילי היכא דלכהנים חזי הכא דלכהנים נמי לא חזי ולילקי נמי משום** [4]**ובשר בשדה טרפה לא תאכלו** [ב][5]**כיון שיצא בשר חוץ למחיצתו נאסר הני מילי היכא דבפנים חזי הכא דבפנים נמי לא חזי ולילקי נמי כדר' אליעזר** [6]**דאמר ר' אליעזר לא יאכל כי קדש** [7](**הוא**) **כל קרא יתירא הוא.** האי קרא דלא תוכל לאכול דקא מני לכולהו גווני דמכדי כתיב לעיל מיניה והבאתם שמה וכולהו בהאי קרא כתיבי ליכתוב בתריה לא תוכל לאכלם בשעריך אם על מון לחומה גא להזהיר. ולאו שבכללות לא הוי כיון דאכולה קאי הוי לאו אכל חד וחד והיכי דמי לאו שבכללות כגון לא תאכל כי אם לגי אם[ג] וכגון מכל אשר יעשה מגפן היין וגו'[1] (ה) למיהוי לאו באתיה נפשיה: **הכי גרסינן מיהדר פרושי ככל חד למה לי ש"מ לייחודי לאו לכל חד וחד.** כאילו חזר וכתב בכל אחד לאו דחוץ לחומה וכיון דאינו ענין לו מנהו ענין לדבר אחר (ב) הלכך בבכורים לאוכל עד שלא קרא עליהן אתא ואינך כל חד וחד למילתיה אתא. וא"ת בכל הקדשים הכתובים כאן דייך אם תתן את הלאו ענין לאוכל לפני זריקה בכולן חוץ מבכורים אין הכי נמי ומתניתא[1] דקתני לוקין באוכל קדשי קדשים חוץ לקלעים מובשר בשדה טרפה לא תאכלו נפקא כדלקמן ולוקה חמש דקאמר רבא חמשה איסורי קאמר: ה"ג **ולילקי נמי משום וזר לא יאכל.** דכתיב במלואים (ג) ומדכתיב כי קדש הם נתן טעם לדבר לפי שהם קדשי קדשים להזהיר את הזר על כל קדשי קדשים: **דחזי לכהן.** כדכתיב ריפיה דקרא ואכלו אותם אשר כופר בהם: **כיון שיצא בשר חוץ למחיצתו נאסר.** מבשדה יתירא קא דייק בשדה שאין בו מחיצות ולמדנו מכאן קדשי קדשים חוץ לקלעים [זבחים פכ:] ועובר שהוציא את ידו בשעת שחיטת אמו [חולין פח.]: בא

מסורת הש"ס

א) [ל"ל והבאתם שמה וגו' ואכלתם שם לפני ה' אלהיכם וגו'.] ב) [זבחים פכ: חולין פח.]. ג) [פסחים כד. מעילה י: ע"ש וכמעילה איתא דתניא רבי אליעזר אומר לא יאכל וכו'.]. ד) ל"ל הם. ה) [שמות יב]. ו) [במדבר ו'].] ז) [נדל"ל ומתמיהין (ר"ת).]. ח) רש"ל מ"ז. ט) [פסחים כד:]. י) רש"ל [מחיצתן]. כ) רש"ל בלא.

תורה אור השלם

1. וְהֲבֵאתֶם שָׁמָּה עֹלֹתֵיכֶם וּזְבָחֵיכֶם וְאֶת מַעַשְׂרֹתֵיכֶם וְאֶת תְּרוּמַת יְדְכֶם וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבֹתֵיכֶם וּבְכֹרֹת בְּקַרְכֶם וְצֹאנְכֶם: דברים יב ו
2. וְאָכַלְתָּם שָׁם לִפְנֵי יְי אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם בְּכֹל מִשְׁלַח יְדֵכֶם אַתֶּם וּבָתֵּיכֶם אֲשֶׁר בֵּרֲכְךָ יְי אֱלֹהֶיךָ: דברים יב ז
3. וְאָכְלוּ אֹתָם אֲשֶׁר כֻּפַּר בָּהֶם לְמַלֵּא אֶת יָדָם לְקַדֵּשׁ אֹתָם וְזָר לֹא יֹאכַל כִּי קֹדֶשׁ הֵם: וְאִם יִוָּתֵר מִבְּשַׂר הַמִּלֻּאִים וּמִן הַלֶּחֶם עַד הַבֹּקֶר וְשָׂרַפְתָּ אֶת הַנּוֹתָר בָּאֵשׁ לֹא יֵאָכֵל כִּי קֹדֶשׁ הוּא: שמות כט לג-לד
4. וּבָשָׂר בְּשָׂדֶה טְרֵפָה לֹא תֹאכֵלוּ לַכֶּלֶב תַּשְׁלִכוּן אֹתוֹ: שמות כב ל

מוסף רש"י

ובשר בשדה. כגון מחיצות מקדש וחרים ליה לכל הנאר הטעון מחיצה טריפה הוא כיוצא ולא תאכל (זבחים פכ:).

עין משפט נר מצוה

סב א מי' פי"ח מהלי' מעשה קרבנות הל' ח
סמג לאוין שכו:
ב [מיי' שם הלכה ו]:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה קרא וכו' מגפן היין וגו' הם"ד והסמ"ר נמחק: (ב) ד"ה הכי גרסינן וכו' תנהו ענין לדבר אחר למיהדר לאו באנפי נפשיה הלכך בבכורים: (ג) ד"ה ה"ג וילקי וכו' דמדכתב כי: (ד) תוס' ד"ה (בלף הקודם) איסור וכו' יש לומר דאיסורא דלאו לא: (ה) בא"ד עד שלא קרא עליהם ובן בכל חד וחד למילתיה: (ו) בא"ד ליחודי ליה לאו באתי נפשיה כיון דאתא דיחוד. נ"ב כלומר לגופיה וה"נ הכם הכמ"ה: (ז) בא"ד אבל הכא כל חד באאפי נפשיה מוקמינן. נ"ב כלומר לגופיה ולא לענין שאר איסורין שבתורה: (ח) בא"ד ומסיק תמשה כלל"ל ומיכח לה נמחק: (ט) בא"ד והכאתם שמה מהדר ומפרש: (י) בא"ד כלל חד וחד מלקות לחוץ לחומה מקרא אחרא אתיא וכו' עיקר הלאו מקרא וכו' ולא מהני הייחוד וכו' דילפינן לכולהו מקל וחומר ממעשר: (כ) בא"ד והא דקאמר לכתוב לא תוכל לאוכלם: (ל) בא"ד דיהלא אין כאן יתור לומר מה נא זה נלמדנו הא אחיא מקל וחומר ממעשר שהרי אין: (מ) בא"ד מתורה לענין לפני זריקה וכן לענין לאחר זריקה מבכור הא ליכא שום יתור: (נ) בא"ד לא קשה הך קושיא דפריך מעשר גופיה אמאי הדר פרט היה וכו' דע"כ ה"א דליבא כמעשר: (ס) בא"ד ליתי דהא דר"א לאו שבכללות וכו' מלקות ממש וי"ל דאה"נ דמלי: (ע) בא"ד אין לחומה דלקי לשני דמלקות: (פ) בא"ד דמחייב מלקות אין לחומה לאו וכו' וקדשים קלים שיצאו חוץ לחומה והו משמע וכו' ואפילו מזר: (צ) ד"ה ולילקי משום וכשר וכו' שבכללות הוא דאמרינן וכו' אין לרחם אמו כיון הוצא וכו' מאם לגי:

הקונטרס למה לי תיפוק ליה דכל חד וחד נדמו לאיסור כדפרים [מ](הקונטו') לעיל במילתיה דר' שמעון מיהו יש לומר דאיסורא [נ] לאו לא אשמועינן אלא מהכא כך נראה למש"ח אבל מכל מקום קושיות אחרות קשו שפיר לכן נראה לפרש איסור בעלמא פירוש איסור דחוץ לחומה יליפינן מקל וחומר דמעשר אע"ג דמלקות לא אשמועינן מקל וחומר דאין מזהירין מן הדין מכל מקום כיון דאיסורא שמעינן כבר באוכל חוץ לחומה טוב לי להעמיד לאו בדבר אחר שיהיה בו חידוש יותר שלא מצינו עדיין איסור לאו כגון בבורים עד שלא [ס] קראו עליהם ובכל חד וחד למילתיה כדאמרי' בעלמא[ע] כל היכא דאיכא למידרש דרשינן ולא מוקמינן בלאוי יתירי דלא דמי להא דפריך פרק כל שעה (פסחים דף כד. וסס) ולמא לייחודי [ו] לאו באפי נפשיה הוא דאתא דיחוד. נ"ב כלומר לגופיה וה"נ הכם הכמ"ה: [ז] בא"ד אבל הכא כל חד באאפי נפשיה מוקמינן. נ"ב כלומר לגופיה ולא לענין שאר איסורין שבתורה: [ח] בא"ד ומסיק תמשה כלל"ל ומיכח לה נמחק: [ט] בא"ד והכאתם שמה מהדר ומפרש: [י] בא"ד כלל חד וחד מלקות לחוץ לחומה מקרא אחרא אתיא וכו' עיקר הלאו מקרא ולא מהני הייחוד וכו' דילפינן לכולהו מקל וחומר ממעשר: [כ] בא"ד והא דקאמר לכתוב לא תוכל לאוכלם: [ל] בא"ד דיהלא אין כאן יתור לומר מה נא זה נלמדנו הא אחיא מקל וחומר ממעשר שהרי אין: [מ] בא"ד מתורה לענין לפני זריקה וכן לענין לאחר זריקה מבכור הא ליכא שום יתור: [נ] בא"ד לא קשה הך קושיא דפריך מעשר גופיה אמאי הדר פרט היה וכו' דע"כ ה"א דליבא כמעשר: [ס] בא"ד ליתי דהא דר"א לאו שבכללות וכו' מלקות ממש וי"ל דאה"נ דמלי: [ע] בא"ד אין לחומה דלקי לשני דמלקות: [פ] בא"ד דמחייב מלקות אין לחומה לאו וכו' וקדשים קלים שיצאו חוץ לחומה והו משמע וכו' ואפילו מזר: [צ] ד"ה ולילקי משום וכשר וכו' שבכללות הוא דאמרינן וכו' אין לרחם אמו כיון הוצא וכו' מאם לגי:

[1] ד"ה ואכלת לפני ה' אלהיך במקום וגו' לכתוב רחמנא לא תוכל לאוכלם מיהדר מפרש בהו רחמנא למה לי אלא ליחודי להו לאוי לכל חד וחד גופא אמר רבא זר שאכל מן העולה לפני זריקה חוץ לחומה לרבי שמעון לוקה חמש ולילקי נמי משום וזר לא יאכל כי קדש הם הני מילי היכא דלכהנים חזי הכא דלכהנים נמי לא חזי ולילקי נמי משום ובשר בשדה טרפה לא תאכלו כיון שיצא בשר חוץ למחיצתו נאסר הני מילי היכא דבפנים חזי הכא דבפנים נמי לא חזי ולילקי נמי כדר' אליעזר דאמר ר' אליעזר לא יאכל כי קדש (הוא) כל

[2] ד"ה ואכלת לפני ה' אלהיך במקום וגו' לכתוב רחמנא לא תוכל לאוכלם מיהדר מפרש בהו רחמנא למה לי אלא ליחודי להו לאוי לכל חד וחד גופא אמר רבא זר שאכל מן העולה לפני זריקה חוץ לחומה לרבי שמעון לוקה חמש ולילקי נמי משום וזר לא יאכל כי קדש הם הני מילי היכא דלכהנים חזי הכא דלכהנים נמי לא חזי ולילקי נמי משום ובשר בשדה טרפה לא תאכלו כיון שיצא בשר חוץ למחיצתו נאסר הני מילי היכא דבפנים חזי הכא דבפנים נמי לא חזי ולילקי נמי כדר' אליעזר דאמר ר' אליעזר לא יאכל כי קדש (הוא) כל

[3] ד"ה וזר לא יאכל כי קדש הם הני מילי היכא דלכהנים חזי הכא דלכהנים נמי לא חזי ולילקי נמי משום ובשר בשדה טרפה לא תאכלו כיון שיצא בשר חוץ למחיצתו נאסר הני מילי היכא דבפנים חזי הכא דבפנים נמי לא חזי ולילקי נמי כדר' אליעזר דאמר ר' אליעזר לא יאכל כי קדש (הוא) כל

[4] ד"ה ובשר בשדה טרפה לא תאכלו כיון שיצא בשר חוץ למחיצתו נאסר הני מילי היכא דבפנים חזי הכא דבפנים נמי לא חזי ולילקי נמי כדר' אליעזר דאמר ר' אליעזר לא יאכל כי קדש (הוא) כל

[5] ד"ה כיון שיצא בשר חוץ למחיצתו נאסר הני מילי היכא דבפנים חזי הכא דבפנים נמי לא חזי ולילקי נמי כדר' אליעזר דאמר ר' אליעזר לא יאכל כי קדש (הוא) כל

[6] ד"ה דאמר ר' אליעזר לא יאכל כי קדש (הוא) כל

[7] ד"ה (הוא) כל

[א] ד"ה הני מילי היכא דלכהנים חזי הכא דלכהנים נמי לא חזי ולילקי נמי משום וזר לא יאכל כי קדש הם הני מילי היכא דלכהנים חזי הכא דלכהנים נמי לא חזי ולילקי נמי משום ובשר בשדה טרפה לא תאכלו כיון שיצא בשר חוץ למחיצתו נאסר הני מילי היכא דבפנים חזי הכא דבפנים נמי לא חזי ולילקי נמי כדר' אליעזר דאמר ר' אליעזר לא יאכל כי קדש (הוא) כל

[ב] ד"ה ובשר בשדה טרפה לא תאכלו כיון שיצא בשר חוץ למחיצתו נאסר הני מילי היכא דבפנים חזי הכא דבפנים נמי לא חזי ולילקי נמי כדר' אליעזר דאמר ר' אליעזר לא יאכל כי קדש (הוא) כל

[ג] ד"ה ולילקי נמי משום וזר לא יאכל. תוס' ד"ה בא"ד ומסיק תמשה כלל"ל ומיכח לה נמחק: [ד] בא"ד והכאתם שמה מהדר ומפרש: [ה] בא"ד כלל חד וחד מלקות לחוץ לחומה מקרא אחרא אתיא וכו' עיקר הלאו מקרא ולא מהני הייחוד וכו' דילפינן לכולהו מקל וחומר ממעשר: [ו] בא"ד לייחודי ליה לאו באתי נפשיה כיון דאתא דיחוד. נ"ב כלומר לגופיה וה"נ הכם הכמ"ה: [ז] בא"ד אבל הכא כל חד באאפי נפשיה מוקמינן. נ"ב כלומר לגופיה ולא לענין שאר איסורין שבתורה: [ח] בא"ד ומסיק תמשה כלל"ל ומיכח לה נמחק: [ט] בא"ד והכאתם שמה מהדר ומפרש: [י] בא"ד כלל חד וחד מלקות לחוץ לחומה מקרא אחרא אתיא וכו' עיקר הלאו מקרא ולא מהני הייחוד וכו' דילפינן לכולהו מקל וחומר ממעשר: [כ] בא"ד והא דקאמר לכתוב לא תוכל לאוכלם: [ל] בא"ד דיהלא אין כאן יתור לומר מה נא זה נלמדנו הא אחיא מקל וחומר ממעשר שהרי אין: [מ] בא"ד מתורה לענין לפני זריקה וכן לענין לאחר זריקה מבכור הא ליכא שום יתור: [נ] בא"ד לא קשה הך קושיא דפריך מעשר גופיה אמאי הדר פרט היה וכו' דע"כ ה"א דליבא כמעשר: [ס] בא"ד ליתי דהא דר"א לאו שבכללות וכו' מלקות ממש וי"ל דאה"נ דמלי: [ע] בא"ד אין לחומה דלקי לשני דמלקות: [פ] בא"ד דמחייב מלקות אין לחומה לאו וכו' וקדשים קלים שיצאו חוץ לחומה והו משמע וכו' ואפילו מזר: [צ] ד"ה ולילקי משום וכשר וכו' שבכללות הוא דאמרינן וכו' אין לרחם אמו כיון הוצא וכו' מאם לגי:

[מ] ד"ה (הקונטו') לעיל במילתיה דר' שמעון מיהו יש לומר דאיסורא [נ] לאו לא אשמועינן אלא מהכא כך נראה למש"ח אבל מכל מקום קושיות אחרות קשו שפיר לכן נראה לפרש איסור בעלמא פירוש איסור דחוץ לחומה יליפינן מקל וחומר דמעשר אע"ג דמלקות לא אשמועינן מקל וחומר דאין מזהירין מן הדין מכל מקום כיון דאיסורא שמעינן כבר באוכל חוץ לחומה טוב לי להעמיד לאו בדבר אחר שיהיה בו חידוש יותר שלא מצינו עדיין איסור לאו כגון בבורים עד שלא [ס] קראו עליהם ובכל חד וחד למילתיה כדאמרי' בעלמא[ע] כל היכא דאיכא למידרש דרשינן ולא מוקמינן בלאוי יתירי דלא דמי להא דפריך פרק כל שעה (פסחים דף כד. וסס) ולמא לייחודי [ו] לאו באפי נפשיה הוא דאתא דיחוד. נ"ב כלומר לגופיה וה"נ הכם הכמ"ה: [ז] בא"ד אבל הכא כל חד באאפי נפשיה מוקמינן. נ"ב כלומר לגופיה ולא לענין שאר איסורין שבתורה: [ח] בא"ד ומסיק תמשה כלל"ל ומיכח לה נמחק: [ט] בא"ד והכאתם שמה מהדר ומפרש: [י] בא"ד כלל חד וחד מלקות לחוץ לחומה מקרא אחרא אתיא וכו' עיקר הלאו מקרא ולא מהני הייחוד וכו' דילפינן לכולהו מקל וחומר ממעשר: [כ] בא"ד והא דקאמר לכתוב לא תוכל לאוכלם: [ל] בא"ד דיהלא אין כאן יתור לומר מה נא זה נלמדנו הא אחיא מקל וחומר ממעשר שהרי אין: [מ] בא"ד מתורה לענין לפני זריקה וכן לענין לאחר זריקה מבכור הא ליכא שום יתור: [נ] בא"ד לא קשה הך קושיא דפריך מעשר גופיה אמאי הדר פרט היה וכו' דע"כ ה"א דליבא כמעשר: [ס] בא"ד ליתי דהא דר"א לאו שבכללות וכו' מלקות ממש וי"ל דאה"נ דמלי: [ע] בא"ד אין לחומה דלקי לשני דמלקות: [פ] בא"ד דמחייב מלקות אין לחומה לאו וכו' וקדשים קלים שיצאו חוץ לחומה והו משמע וכו' ואפילו מזר: [צ] ד"ה ולילקי משום וכשר וכו' שבכללות הוא דאמרינן וכו' אין לרחם אמו כיון הוצא וכו' מאם לגי:

[ס] ד"ה ס"ל קרא וכו' מגפן היין וגו' הם"ד והסמ"ר נמחק: [ע] ד"ה הכי גרסינן וכו' תנהו ענין לדבר אחר למיהדר לאו באנפי נפשיה הלכך בבכורים: [ע] ד"ה ה"ג וילקי וכו' דמדכתב כי: [ד] תוס' ד"ה (בלף הקודם) איסור וכו' יש לומר דאיסורא דלאו לא: [ה] בא"ד עד שלא קרא עליהם ובן בכל חד וחד למילתיה: [ו] בא"ד ליחודי ליה לאו באתי נפשיה כיון דאתא דיחוד. נ"ב כלומר לגופיה וה"נ הכם הכמ"ה: [ז] בא"ד אבל הכא כל חד באאפי נפשיה מוקמינן. נ"ב כלומר לגופיה ולא לענין שאר איסורין שבתורה: [ח] בא"ד ומסיק תמשה כלל"ל ומיכח לה נמחק: [ט] בא"ד והכאתם שמה מהדר ומפרש: [י] בא"ד כלל חד וחד מלקות לחוץ לחומה מקרא אחרא אתיא וכו' עיקר הלאו מקרא ולא מהני הייחוד וכו' דילפינן לכולהו מקל וחומר ממעשר: [כ] בא"ד והא דקאמר לכתוב לא תוכל לאוכלם: [ל] בא"ד דיהלא אין כאן יתור לומר מה נא זה נלמדנו הא אחיא מקל וחומר ממעשר שהרי אין: [מ] בא"ד מתורה לענין לפני זריקה וכן לענין לאחר זריקה מבכור הא ליכא שום יתור: [נ] בא"ד לא קשה הך קושיא דפריך מעשר גופיה אמאי הדר פרט היה וכו' דע"כ ה"א דליבא כמעשר: [ס] בא"ד ליתי דהא דר"א לאו שבכללות וכו' מלקות ממש וי"ל דאה"נ דמלי: [ע] בא"ד אין לחומה דלקי לשני דמלקות: [פ] בא"ד דמחייב מלקות אין לחומה לאו וכו' וקדשים קלים שיצאו חוץ לחומה והו משמע וכו' ואפילו מזר: [צ] ד"ה ולילקי משום וכשר וכו' שבכללות הוא דאמרינן וכו' אין לרחם אמו כיון הוצא וכו' מאם לגי:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com